

Elogi encès de la política sincera

Dc, 22/10/2014 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Estic en política des de que vaig començar a estudiar la carrera a la Universitat de Barcelona. Són 47 anys d'activitat política continuada, alguns cops més en primera línia en altres col·laborant des d'un segon nivell. Bona part de la meva trajectòria professional ha estat relacionada indirectament a la política, però mai he viscut de la política. He volgut ser un lleial servidor públic des de les responsabilitats que he tingut en diverses administracions i, en un període breu, en el Govern de la Generalitat. Durant tota aquesta època les he vist de tots els colors. El que he viscut m'ha servit per aprendre el que és la condició humana, especialment quan algunes persones utilitzen la política, no per afavorir el bé comú, el que es diu l'interès general, sinó per apropiar-se de la política en benefici propi.

Durant tots aquests anys he intentat ser sincer i honest amb mi mateix, i amb la societat. He procurat mantenir viu i en coherència el sentit del meu compromís polític encara que canviessin els instruments de mediació. He militat en diverses formacions polítiques i les meves mudances han estat motivades per evolució personal, sense cap altre interès que procurar servir honestament les causes que sostenen des de sempre el meu relat polític. El qual, des de jove, sempre ha trobat en l'Evangeli una font inesgotable d'inspiració, motivació i sosteniment. Mai m'he amagat de que estic en polític perquè crec en el Jesús que confessa a Déu Pare i proposa als seus seguidors viure d'acord a les Benaurances. La pregària m'ha sostingut en moments d'incertesa i adversitat, que han estat molts. Quan em sentia defallir, l'escalfa comunitari ha servit de bon bàlsam per reconfortar l'esperit trasbalsat i ajudar-me a seguir assumint les limitacions de tot aquesta realitat tan complexa que és la política.

Tota aquesta llarga introducció permet afirmar que ara, com abans, sóc un idealista de la política com a valor de convivència. A més, ho reivindico. És cert, defenso que en política cal seguir la recomanació evangèlica de *"mireu, jo us envio com ovelles enmig de llops; sigueu astuts com les serps, però innocents com els coloms"* (Mt 10,16). Però, alhora de seguir aquesta recomanació de Jesús no cal tenir el *Príncep* de Maquiavel com a únic llibre de capçalera. Més aviat cal saber el que diu per evitar caure en els seus paranyes, el principal dels quals es pensar que la visió de Maquiavel és la única lectura possible de la política. Sincerament, prefereixo tenir a Erasme de Rotterdam, o la vida de molts sants i persones modèliques, com exemples a seguir i inspirar. Estic cansat de tanta confusió entorn de la política provocada per molts dels polítics professionals. Alguns estan instal·lats en l'embolic, la mentida i l'ambigüitat. A bastants polítics els passa el mateix que els ídols dels pagans *"tenen boca, però no parlen (sincerament), tenen ulls però no hi veuen (el sofriment de les persones), orelles, però no hi senten (el clam dels oprimits) no hi ha gens d'alè a la seva boca"* (Sl 135,15-17); davant d'aquesta situació el salmista es pregunta *"seran com ells els qui els fabriquen i tots els que hi tenen confiança"* (Sl 135,18). He conegut gent així.

Si les orelles no escolten i la boca no diu la veritat, dona la impressió de que ens trobem davant un desastre. No és així. La meua esperança és que aquests líders polítics tenen peus de fang. Al final s'ensorren i queden vençuts per les il·lusions col·lectives. Mentrestant, estic cansat de tanta tàctica calculadora de vots. És cert que la política ha de ser l'art de governar, però també ha de ser un exercici de la

sinceritat, de la recerca incondicional de la veritat, de la justícia, de la solidaritat i de la fraternitat. La política ens ha de servir per humanitzar la societat.

Lamentablement, hi alguns polítics que no ho entenen així. Estem envoltats d'escàndols de corrupció política que afecta, amb major o menor intensitat, a totes les forces polítiques i sindicals. Algunes persones han fet de la política una nova Sodoma i Gomorra mundana. Ara és hora dels justos, dels homes i dones justos, que apel·len de nou la consciència col·lectiva que reclamen recuperar la política sincera i honesta per seguir endavant. Per fer-ho, cal renunciar a moltes coses en favor del consens, la comunió, la col·laboració i la cooperació a fi de que la societat sigui més justa i humana.